

L'OLOT

(SEGONA ÈPOCA)

PERA SUSCRIPCIONS Y ANUNCIS

dirigirse á la

Imp. de Narcís Planadevall, Sant Esteve, 29.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ.

Un any... .. 5'00 pessetas.

Un trimestre 1'50

Pago adelantat.

Nº 1072

NOSTRE PROGRAMA.

May lo catalanisme ha treballat á l'ombra pera arribar á la realització dels seus ideals. Defensor dels principis honrats que sustenten, ben clars y á la llum del sol los va exposar a la Reyna Regent d' Espanya en sa vinguda á Barcelona y ben clars y concretament los va donar al país en l' Assaigüe de Manresa de 1892.

Com allavors digüerem, entenem avuy que han de quedar á càrrech del poder central del Estat Espanyol las relacions internacionals, l' exèrcit de mar y terra; las relacions econòmiques d' Espanya ab los demés països, la construcció d' obras públiques de caràcter general, la resolució de totes las cuestiones y conflictes inter-regionals y formació del presupost anual de gastos, al que deurán contribuir las regions á proporció de sa riquesa; tot ab la organizació corresponent y adequada.

Peró entenem que correspon al poder regional lo règimen intern de Catalunya, y que ha de constituirse aquesta mantenint lo temperament expansiu de sa legislació y segons sas necessitats y son modo d' esser.

En consecuencia, volém la llengua catalana ab caràcter oficial y que sían catalans tots los que á Catalunya desempenyin càrrechs públichs: volém Corts catalanas, no sols pera estatuir nostre dret y leys civils, sinó per quant se refereixi á la organizació interior de nostra terra: volém que catalans sían los jutges y magistrats y que dintre de Catalunya 's fallin en última instancia 'ls pleys y causas: volém esser àrbitres de nostra administració, ficsant ab entera llibertat las contribucions á impostos y volém, en fi, la facultat de poder contribuir á la formació del exèrcit espanyol per medl de voluntaris y diners, suprimint en absolut quintas y llevant en massa y establint que la reserva regional forosa presti servey tan sols dintre de Catalunya.

Aquest es nostre catalanisme dintre d' Espanya: aquest es lo nostre regionalisme dins de Catalunya. Aixó es lo que volém; per aixó aném; á n' aixó arribarém á no trigar gayre. (Del Manifest de la «Unió Catalanista» del dia 10 de Mars de 1897)

¡Egoistas, pidolayres, exclusivistas!

Aixó es lo que 's diu á Madrid, dels catalans; en aquest concepte consideran á totes las comissions de Catalunya que cada dia van á pidolar quelcom, per alguna injusticia que 's fa als pobles, per algún abús dels governs, per deturar alguna indignitat ab las que s' atropella á Catalunya d' una manera permanent. Pidolayres, egoistas, exclusivistas, y no hi ha á Espanya cap provincia esquarterada més generosa, ni que pidoli menos, ni que sia menos exclusivista.

¡Quin catalá, per més que valgui, pot dir, com en Pidal, en Romero Robledo, en Maura, en Gamazo, en Montero Rios, «jo tinch un districte electoral ben meu, ahont me votarán tant si soch de la oposició com del govern, soch fill del districte y tinch en ell, á imitació del feudalisme re-

pugnant, cert dret de vida y mort sobre 'ls vassalls, y si s' acosta algú que 'm porti rabia, ó me 'n vulgui traure, deslligaré las cadenas als gosos de tot lo districte y veurém si s' aprópa.»

Dels senadors que te d' elegir Catalunya, casi sempre n' hi ha la meytat de castellans y cuners, y entre ells alguns que, si no son castellans, son pitjors que ells, porque 'ls castellans no aborreixen la llengua de sa mare y aquets poch la detestan. Una cosa per l' estil succeheix en la elecció de diputats á Corts. Aquest espectacle que ofereix Catalunya no l' ofereix cap més regió d' Espanya. Cap catalá ha estat elegit diputat ó senador per cap més provincia que per Catalunya, ni tan sols los pobres neutres que no han tingut cabuda en l' encasillat catalá han pogut enquistarse en un trist